

Csoportunkban kiemelt nevelési cél a biztonságos, elfogadó légkör kialakítása, amelyben minden gyermek érzelmileg biztonságban érezheti magát. Nagy figyelmet fordítunk arra, hogy a gyermekek megtapasztalják az egymáshoz tartozás örömét, a pozitív odafordulást, és hogy felismerjék: a közösség megtartó erő, ahol mindenki értékes. A szociális és érzelmi készségek fejlesztése ezért mindennapjaink természetes része, nincs ez másként az adventi időszakban sem, amikor a fények, az elcsendesedés és a várakozás jelképei megjelennek a csoportban.

A bemutatott tevékenység november utolsó hetében valósult meg, amikor is az ősztől elbúcsúzva egy új időszak kezdetét várva, az elcsendesedésen és a ráhangolódáson volt a fókusz. „A fény útja” tevékenységünk egy igazi közösségi élményt nyújtó együttlét volt, melynek középpontjában a fény, mint a szeretet, jószág, melegség jelképe állt.

A tevékenység fő célja nem a teljesítmény, hanem a pozitív kapcsolódás, az érzelmek kifejezése és a társak felé irányuló megerősítés megtapasztalása volt, valamint, hogy a gyermekek átélhessék az egymásra figyelés élményét, megélik, hogy adni jó, és hogy minden kimondott jó szó „fényt gyűjt” a közösségben.

A tevékenység helyszíne a csoportszobánk volt, melyet lesötétítettünk a hangulathoz megfelelően. Kör alakban elhelyezkedve a gyermekek egy led mécsest adogattak kézzől kézre, miközben mindenki egy pozitív üzenetet vagy egy kedves megjegyzést mondott annak, akinek továbbadta. Ez lehetett egy egyszerű, egyszavas tulajdonság („Kedves vagy!”), vagy egy rövid személyes üzenet („Szeretek veled játszani!”). A mécses körbeadása a várakozás, a figyelem és az elcsendesedés élményét is közvetítette. A tevékenység végén a megérkezett fényt a kör közepére helyeztük, amely így a csoport összetartozásának szimbólumává vált. A gyermekek együtt csodálhatták meg, miközben teret kapott egy rövid reflexió: „Hogyan érezted magad, amikor neked adták a fényt?”. A tevékenységet a következő megerősítéssel zártuk: „Ma mindannyian fényt, szeretetet adtunk egymásnak, amit szívünkben melengetünk tovább!”.

Ez a tevékenység gazdag szocio-emocionális tapasztalatot biztosított: erősítette a gyermekek önértékelését, empátiáját, pozitív társas viselkedését, és mélyítette az összetartozás érzését. Különlegessége, igazi értéke nem az eszközökben, hanem az élményben rejlett: a kimondott jó szó, a figyelem és a közösen megélt csend tette az adventi időszak egyik meghatározó közösségi élményévé.